Til Hjemmet fra de Unge.

21.

Trykt hos Martius Truelsen, Kjøbenhavn

For *Sølvbrud* og *Brudgom* vi sjunge,
Og bringe en Tak til dem,
En Tak fra alle os Unge,
Der er kommen i Deres Hjem.
Det ene det andet fordunkler,
Af hvad vi har set der af godt,
Men, det bedste det er vore Onkler;
Som vi der i Hjemmet har faa't.

Onkel *Sophus* er jo »förtjusan'«
Men desværre han si'er »ta mig Fa'en«
Om ej, jeg bli'er gal i Kabusan
I dette rysliga Land.
Ja, husker I ham sidste Sommer
»Uf sikke Kupeer Kaffé'r«
Man ærgrer sig sort, hvor man kommer,
Nej saa om Sverig jeg beer.

Onkel *Harald* derimod elsker
Sin By og sin kjære Asfalt,
Kun mod Lægen han vel lidt rebelsk er
Og vil ud, nu han end er lidt halt.
Hvis sine Niecer han møder,
Han ved nok hvordan de skal ta'es'
Han op i Bernina dem nøder
Og byder dem Kaffe og Knas.

Onkel *Charles* rejser saa stille
Omkring fra Land til Land,
Og søger som Nissen den lille
Efter den største Mand.
Nej stop! vi mener det ikke,
Han er jo »saa god, saa god«,
Men — saa dum det er han jo ikke,
Det strax I alle forstod.

Desuden fra alle Kanter
En uoverskuelig Flok,
Det vrimler med Onkler og Tanter,
Der findes vist sikkert en Skok.
Dem alle en Hilsen vi sender,
Og drikke et Glas med dem,
De fleste af dem vi kjender
Fra Fridericia's glade Hjem.

Gid Lykken stadig maa brede
Sin Fred der i mange Aar,
Saa Ungdommen Glæden kan sprede,
Selv til de Guldaxet naar.
Saa vil vi i Aften dem vise,
Hvor glade vi er her hos dem.
Og Alle, naar vi vil dem prise,
Raabe Hurra for deres Hjem.